

Ni restitució ni República? Millor eleccions!

written by Carles Suárez i Graells | 10 de maig de 2018

Quin és el pitjor escenari després d'unes noves eleccions? Que es creï un govern autonòmic fidel a la legalitat i Constitució espanyoles? Que es negui l'1 d'Octubre com si mai hagués existit? Que no s'apliqui el mandat del 21D? Que no es restitueixi el govern legítim? Que no s'implementi la República? Que no es recuperin les Delegacions a l'exterior, ni el Diplocat, ni els Mossos ni l'autonomia financera?

El pitjor escenari després d'unes noves eleccions serà realitat la setmana que ve si l'intent de retornar a l'autonomisme per part de les direccions d'ERC i PDeCAT aconsegueix 66 vots a favor i 65 en contra.

Els diputats independentistes no subjectes a les direccions d'ERC i PDeCAT haurien de reflexionar sobre com dipositar el vot d'investidura a un govern autonòmic. Si ser lleials a la famèlica de càrrecs partitocràcia o al mandat de l'1-0 i el 21-D.

És molt legítim que un partit polític faci un gir de 180 graus per les raons que siguin. Fer-ho en el punt principal del programa electoral i només pocs mesos després d'unes eleccions és enganyar al personal. Un engany que els diputats independentistes no subjectes a la partitocràcia no haurien de permetre.

Sobretot després d'enganyar durant anys sobre la preparació de les estructures d'estat i la voluntat d'arribar fins al final quan, front Espanya, l'evidència històrica mostrava que només a través d'una política de fets consumats assumint tots els costs es podien aconseguir els objectius.

La millor manera per blindar les competències és guanyar el

xoc institucional, no claudicar. Declarar la independència el 3 d'octubre en lloc d'incomplir la Llei del Referèndum; o bé al 10, en lloc de suspendre-la; buscar reconeixements internacionals en lloc de mediadors; activar la Llei de Transitorietat en lloc de guardar-la al calaix; i convocar a la vaga general el dilluns 30 en lloc de creuar els Pirineus.

O identifiquem que aquests van ser els errors o estem destinats a repetir-los i a no ser mai independents, ja que Espanya no deixarà de ser un estat fort disposat a arribar fins al final per aconseguir els seus objectius.

Si en lloc d'identificar aquests errors, les direccions actuals d'ERC i PDeCAT acaten el marc mental que el 50% no és suficient per esdevenir un estat, que les sessions parlamentàries del 6 i 7 de setembre van ser un error i que es renuncia als fets consumats, perfecte. Estan en el seu dret de tornar a l'autonomisme, però no tenen el dret d'arrossegar tot el moviment sobiranista sis mesos després de presentar-se en unes eleccions amb els lemes "Restitució govern legítim" i "Implantar República".

Que es presentin a les eleccions, amb el programa electoral que prefereixin i l'artefacte electoral que vulguin. Però que sigui la ciutadania la que lliurement esculli entre tornar a l'autonomisme o mantenir la lluita per la construcció de la República.

Els diputats independentistes no subjectes a la partitocràcia haurien d'evitar el xantatge emocional, l'acatament del marc mental d'obediència a Espanya, i haurien de permetre que sigui la ciutadania qui prengui les decisions estratègiques del país.

El "dret a decidir" era justament això, no només exercir l'autodeterminació enfront d'Espanya, sinó permetre que la ciutadania empoderada decideixi la ruta del país. De forma democràtica a través dels vots, i no en despatxos a

posterioritat dels vots.

Quin és el millor escenari després d'unes eleccions? Aquesta és la pregunta que l'independentisme hauria de fer i respondre: com aprendre dels errors de l'octubre per crear una nova finestra d'oportunitat, revalidada electoralment, per culminar, aquest cop sí, amb una República que no només es proclama, sinó que es defensa.